

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z wniosku Narodowego Banku Polskiego w W.
przy uczestnictwie Syndyka masy upadłości Spółdzielczego Banku [...] w W. w
upadłości likwidacyjnej, T. R. G.
i L. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.
o zmianę wpisu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 października 2019 r.,
na skutek skarg kasacyjnych uczestników postępowania T. R. G. i L. spółki z
ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 4 października 2018 r., sygn. akt XXIII Ga (...),

- 1) odmawia przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania,**
- 2) zasądza od T.R.G. i L. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na rzecz Narodowego Banku Polskiego w W. kwoty po 900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 4 października 2018 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację Uczestników postępowania L. sp. z o.o. w W. oraz T. R. G. od postanowienia Sądu Rejonowego w W. z 13 marca 2018 r.

Orzeczenie to zostało zaskarżone skargami kasacyjnymi przez Uczestników postępowania. Wnosząc o przyjęcie ich do rozpoznania wskazali, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, polegające na rozstrzygnięciu kwestii, czy z art. 3 ust. 2 u.z.r.r.z. należy wywodzić obowiązek spełnienia wymogów wymienionych w tym przepisie do wszelkiego rodzaju umów mających za przedmiot zmianę zastawu oraz umów z których wynika nabycie wierzytelności zabezpieczonej zastawem rejestrowym. Zdaniem Uczestników postępowania regulacja ta budzi poważne wątpliwości co jej właściwego stosowania, co uzasadnia potrzebę jej wykładni.

W odpowiedziach na skargi kasacyjne Wnioskodawca wniósł o odmowę przyjęcia ich do rozpoznania i zasądzenie od Uczestników postępowania na jego rzecz kosztów postępowania.

W obu skargach powołane jest tożsame zagadnienie.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przez istotne zagadnienie prawne w rozumieniu powyższego przepisu należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu, który ma charakter rzeczywisty. Oznacza to, że rozwiązanie zagadnienia prawnego stwarza realne i poważne trudności, zaś wskazywany problem musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych podobnych spraw. Jednocześnie, w świetle dotychczasowego orzecznictwa uznaje się, że chodzi o problem, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi, wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej

instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) oraz w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 21 maja 2013 r., sygn. akt IV CSK 53/13, niepublikowane; 3 lutego 2012 r., sygn. akt II UK 271/11, niepublikowane).

W sprawie niniejszej Skarżący nie sformułowali takich zagadnień prawnych, które wymagałyby rozstrzygnięcia zgodnie z ogólnymi wymaganiami formułowanymi na gruncie dotychczasowego orzecznictwa. Analiza uzasadnienia wniosków nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występują istotne zagadnienie prawne. W szczególności przytoczone argumenty nie dają podstawy do stwierdzenia rozbieżnych ocen prawnych, tym bardziej w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy. Wskazane zagadnienie prawne, z uwagi na konieczność wskazania rzeczywistego problemu, nie może mieć też charakteru pozornego, tj. zmierzać do dokonania wykładni przepisu nie budzącego we wskazywanym zakresie wątpliwości.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c.